

FCI – Standard nr 312 / 05.02.1999 / GB

NOVA SCOTIA RETRIIVER

(NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER)

PÄRITOLU: Kanada.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

24. 06. 1987.

KASUTUS: Peibutuskoer (*The Tolling dog*) jookseb, hüpleb ja mängib piki rannajoont ning tõmbab sellega endale partide täieliku tähelepanu, kadudes aeg-ajalt nähtavusest ning siis äkki taas välja ilmudes, jahimehe poolt koerale heidetud pulki ja pallikesi otsides. Koera mängust uudishimulikuks aetud pardid, kes muidu tiirlevad vaid pesa lähiümbruses, ujuvad nii peibutatult püssi laskeulatusse. Toller kannab seejärel nii mahalastud kui ka vigastatud linnud veest välja.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 8

Retriiverid, linde lenduajavad koerad ja veekoerad.

Alarühm 8.1.

Retriiverid.

Töökatsetega.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Nova Scotia (pardipeibutuse - *Duck Tolling*) retriiverid olid aretatud Nova Scotias üheksateistkümnendal sajandil veelindude peibutamiseks (või ahvatluseks) ja nende veest ära toomiseks.

ÜLDMULJE :

Toller on keskmist kasvu, tugev, kompaktne, proportsionaalne, hästi lihaseline koer; keskmise tugevusega kuni tugev luustik, äärmiselt vilgas, erk ja otsusekindel. Paljudel tolleritel on veidi nukker ilme, seda kuni ajani, mil nad tööle lähevad, koheselt vahetub ilme intensiivseks keskendumiseks ja põnevuseks. Töös on tollerid kiire, ägeda liikumisega, kusjuures pea laskub peaaegu selja tasandile ning koheva karvaga saba vehkleb katkematult.

KÄITUMINE /ISELOOM :

Toller on äärmiselt intelligentne, kergesti õpetatav ja suure vastupidavusega. Tugeva ja võimeka ujujana on ta loodusest antud andega aporteerija nii maismaal kui vees, alati valmis olles aktsiooni sööstma, kui vaid väikseimgi võimalus aporteerimise vajadusele viitab. Tema võimas aporteerimistahe ja mängulisus on ta põhilisemad peibutavad omadused.

PEA :

Puhaste piirjoontega ja kergelt kiilukujuline.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Oma laiuses on koljuosa vaid veidi kumerdunud, kuklakühm ei ole esiletulev ja põsed on lamedad. Keskmise isase jaoks on sobivaks mõõduks kõrvadevaheline laius 5 ½ tolli (14 cm), mis aheneb kuni 1 ½ tolli (3,8 cm) laiuseni koonuselja eesosas. Pea pikkus

ninast kuni kuklani on ligikaudu 9 tolli (23 cm), kuid pea peab olema proportsionaalne kere suurusega.

Üleminek laubalt koonule : Mõõdukas laubalõige.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Ninapeegel on ninaluust tipu suunas kitsenev, hästi avatud sõõrmetega. Ninapeegli värv peab olema kooskõlas karvkatte värvusega või must.

Koon : Laubalõikest nina suunas puhtajooneliselt ahenev, tugeva, kuid mitte liiga markantse alalõuaga. Koonu alajoon kulgeb peaaegu sirgjooneliselt mokaade esiservast kuni lõualuude tagaservani, kusjuures koonusügavus laubalõike kohalt on suurem kui ninapeegli juurest. Koonul on karvkate lühike ja peene struktuuriga.

Mokad : Hästi tihedalt liibuvad, moodustades profiilis pehme kaare, samas ilma rippuvate mokaadeta.

Lõuad / Hambad : Piisavalt tugevad suuremate lindude kandmiseks, samas on oluline ka haarde pehmus. Korrektne hambumus on tihe käärhambumus; ette on nähtud täiskomplektne hammastik.

Silmad : Teineteise suhtes laia asetusega, mandlikujulised, keskmise suurusega. Silmade värv on merevaigust kuni pruunini. Ilme on sõbralik, tähelepanelik ja intelligentne. Silmade ümbrus peab olema mokaadega ühte värvi.

Kõrvad : Kolmnurgakujulised, keskmise suurusega, kõrge asetusega ning kinnitunud üsna kolju tagaosas, tüvest veidi kerkinud kõrvade taga on hea karvanarmastus, lühikese karvaga kaetud kõrvalehed on ümarate otstega.

KAEL :

Tugevalt lihaseline ja hea asetusega, keskmise pikkusega, ilma vähimagi viiteta kurgulotile.

KERE :

Ülajoon : Tasane.

Selg : Lühike ja sirge.

Nimme (lanne) : Tugev ja lihaseline.

Rindkere : Sügav, kuni küünarnukkideni ulatuv. Hästi kaarduvate roietega, mitte tünnikujuline ega lamedate külgedega.

Kõht : Mõõdukalt üles tõmmatud.

SABA :

Saba on loomulikuks jätkuks hästi kergelt laskuvale laudjale, tüvest jäme, kaetud rikkaliku ja tugeva narmaskarvaga, viimane sabalüli ulatub vähemalt kandadeni. Saba kaardub allpool seljajoont, välja arvatud tähelepanelikkuse korral, kui see tõuseb kaarena kõrgemale, kuid siiski keha puudutavalt seljale keerdumata.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Esijalad näivad kahe paralleelse püstise sambana, sirged ja tugevate luudega.

Õlad : Õlad peavad olema lihaselised, hästi tahapoole kaldus ning hea asetusega labaluudega, millest moodustub markantse turja laskuv üleminek lühikeseks seljaks. Labaluud ja õlavarreluud on enam-vähem võrdse pikkusega.

Küünarnukid : Tihedalt kere külgedele liibunud, mitte sisse- ega väljapoole pöörduvad, vabalt ja sujuvalt liikuvad.

Kämlad : Tugevad ja veidi kaldus asetusega.

Esikäpad : Käpad on tugevate ujunahkadega, keskmise suurusega, tihked ja ümarad, hästi kumerdunud varvaste ja paksude käpapadjanditega. Lisavarbad tuleb eemaldada.

TAGAJÄSEMED :

Lihaselised, laiad ja üldmuljelt ruudukujulised. Nii esi- kui taganurgad peavad olema tasakaalus. Reie- ja säärepikkused on enam-vähem võrdsed.

Reied : Hästi lihaselised.

Põlveliigesed : Hästi nurgitunud.

Kannaliigesed : Madala asetusega, ei sisse- ega väljapoole pööratud. Lisavarbaid ei tohi olla.

Tagakäpad : Sarnased esikäpadega.

LIIKUMINE :

Tollerli liikumises avaldub kombinatsioon jõust koos nõtkusega, reibas kõnnak, liikudes ulatusliku esijala sirutusega ja tugeva tagajala tõukega. Käpad ei või pöörduda sisse- ega väljapoole ning jalad liiguvad sirgjooneliselt. Liikumistempo kasvades lähenevad jäljeread, selg jääb samal ajal endiselt tasaseks.

KARVKATE :

KARV : Toller on aretatud apporteerima jääkülmast veest ja seetõttu peab tal olema vettpidav, kahekihiline, keskmise pikkusega karvkate pehme, tiheda alusvillaga. Kuigi põhiliselt sirge karv, võib sellel selja osas olla mõnevõrra lainelisust. Mõnikord võib talvekarvas koeral esineda kurgu all pikki ja pehmeid laineid. Karvanarmastus kurgul, kõrvade taga ning esi- ja tagajalgade tagaosas on pehme; esijalad on mõõduka narmastusega.

VÄRVUS : Karvkatte värv koosneb erinevatest punase või oranži varjunditest, kusjuures karvanarmastus ja saba alumine pool on heledamad ning tavaliselt esinevad ka valged värvimärgised, vähemalt üks alljärgnevatest: sibatipp, käpad (kuid mitte kõrgemale kämblast), rind ja lauk. Silmatorkavalt kõrgetasemelisel koeral ei tohi

ainuüksi valgete märgiste puudumise tõttu hinnet alandada. Ninapeegli, mokaservade ja silmalaugude pigment peab olema lihakarva, karvkatte värvusega vastavas toonis, või must.

SUURUS ja KEHAKAAL :

Ideaalsuurus isastel vanusega üle 18 kuu:

19 – 20 tolli (48 kuni 51 cm);

emastel vanusega üle 18 kuu :

18 – 19 tolli (45 kuni 48 cm).

1 toll (2,5 cm) rohkem või vähem kui ideaalsuurus, on lubatav.

Kehakaal peab olema proportsioonilis koera turjakõrguse ning luustikuga – soovituslik kehakaal: 45 – 51 naela (20 kuni 23 kg) täiskasvanud isased; emased 37 – 43 naela (17 kuni 20 kg).

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Laskuv või ülestõmmatud koonuosa.
- Järsulõikeline üleminek laubalt koonule.
- Selgelt roosat värvi ninapeegel.
- Mitte ettenähtud värvi ninapeegel, silmalaugude servad ja silmad.
- Ülehambumus.
- Suured, ümarad silmad.
- Küürus selg, nõgus selg.
- Lõtv nimmeosa.
- Liikumisel allpool seljajoont kaarduv saba; liiga lühike, jõnksuga või selja kohale keerduv saba.
- Läbivajunud randmed.
- Harali varvastega või õhukesed käpad.

- Õhuline karvkate (mitte piisavalt tihe ja sile).
- Ebapiisava konditsiooniga täiskasvanud koer.
- Koerad üle- või alamõõduga rohkem kui 1 toll (2,5 cm) ideaalsuuruselt.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Laiguliselt depigmenteerunud ninapeegel (libliknina).
- Ülehambumus rohkem kui 1/8 tolli (3 mm).
- Alahambumus, segahambumus.
- Ebapiisavad ujunahad varvaste vahel.
- Valged värvimärgised õlgadel, kõrvade ümbruses, kaela ülapoolel, seljal või tühimikes.
- Hõbedane karvkate, hallikas toon karvavärvuses, mustad alad karvas.
- Iga muu värvus peale toonide punasest oranžini.
- Täiskasvanud koeral igasugune viide argusele.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

inglisekeelsest originaalist, juuni 2005.

heaks kiidetud EKL juhatuses 15.septembril 2005 protokoll nr 9